

Борбата

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
СЪБОТА
8 МАРТ
1969
ГОД. XXVI
Бр. 29
(2541)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ПАРТИЯТА

Народните съвети — пълнокръвни държавни органи

По-нататъшно укрепване и развитие самостоятелността и самоинициативата на народните съвети ★ В центъра на тяхната дейност — задоволяване на потребностите на населението ★ Главното — изпълнението на решенията

БЪЛГАРКАТА

Знам ли корена ти? Може тракийска принцеса да си била, нежна славянка или огне на хубавица от шатрите на аспаруховите войни? Знам името ти, Наричаш се българка. Мадона, слязла от иконите на Възраждането, поела пътя на своята голгота — свобода, приласкала единичното си свидно чедо — България. За нея си раждала хайдути и воеводи. В кълчици люлки си ги люляла, да са корави снагите им като твърдата на Балкана. С майчина благоговейна си ги провождала да бранят род и отечество. С червено червено си ги покривала, когато на вечната майчина-земя си ги пращала — горди и в смъртта.

Много са твоите имена...

Една българска Жана д'Арк развя знамето с паметните думи „Свобода или смърт“ и из рече вместо молитва „Заклевам се, войводо, да служа честно и предано на поробена та ни татковина“. Хиляди дружи като Райна Княгиня взеха бунтовни байраци, месеха пек симет за юнаците, лееха куршуми за встъпването.

Една майка извърши своя подвиг — роди синове и подари живота си на свободата. Беше баба Тонка. С мъчялив обет сториха същата жертва пред олтара на родната баба Сба Енева от с. Коевици, де сетки, стотици. Имахме орлици като Лилана, Вела, Йорданка, които със зоркия си поглед виждаха светлите зари на утрото. Те паднаха в боя, прегърнали револвер вместо разпятие. Като тях бяха хиляди. Под грубата куртка на партизанката туптеше всеотдайно женско сърце. Умибрах без дума прощала, нецелувани, рожба не люде-

ли. Но те всички носеха свещеното бремене на свободата, която щеше да се роди.

Имахме и имаме...

Сред нас са новите героици. Друг е техният ден — без взривове и засади, без студено дуло на карабината и вечната опасност от предаване. Само сърцето им е все същото — така голямо, че в него се побира любов и омраза, радост и мъка, щастие и горест.

Някога твоят дом беше твоята килия. Каноните на невен жия робски свят спяхах позете ти като букаи. Продавача ръцете и тялото ти за работа срещу злато. Твоя беше само песента, с която жалеше, любеше или плачеше.

Свободата заличи белега от веригите — ти и сега пишеш, но друга е твоята песен. С нея крачиш из полето, стигаши строителните скелети, със златни нишки тъчеш настоящата. Създаваш живописи и стихове, отлеждаш рози и тюлени, записваш нови форми ли и аксиоми, чертаеш магистралите на неродени още градове, контурите на нови заводски корпуси.

И днес заедно със свободна България ти чествуваш 25-та си годишнина. Оглеждаш се в слънчевите води на Дунава — млада и хубава като зора. Пристигнала кривина снага със зелените пафти на Балкана, накричила се с казанлъшки рози, прибрала буйните си пшенични коси със синята лента на Марица. Полите си нашарила с бели преспи от Рила и Пирин, с охра и кармин от родопските чукари, с даятелна паяна от черноморски-те заливи. Стаила в бялата си паза цялата прелест на Дунавската равнина.

Изключително отговорна е ролята на народните съвети в съвременното ни развитие. Те, както се подчертава в материалите на Юлския и Ноемврийския пленум на Централния комитет на Партията, са основа на цялата държавна организация и на общественото самоуправление по места, гръбнакът на народната власт, органите, които осъществяват държавната и партийната политика на своя територия. На този основен аспект бе посветен пленумът на Окръжния комитет на Партията, който се състоя вчера.

Докладът за състоянието и по-нататъшното подобряване работата на народните съвети в условията на новата система на ръководство на народното стопанство бе предварително разгледан на пленума.

Във встъпителното си слово д-р Николай Кушев — секретар на Окръжния комитет на БКП, очерта значението на последните пленуми на Централния комитет на Партията за издигане на научно равнище на партийното и държавното ръководство. Основният замисъл, който като червена нишка пронизва решенията на Ноемврийския пленум, е да се укрепи и още повече се развие самостоятелността и самоинициативата на народните съвети, да се издигне тяхната роля като органи на държавната власт и общественото самоуправление по места. В центъра на дейността на народните съвети занапред, подчерта д-р Кушев, трябва да стои въпросът за задоволяване на потребностите на населението, като се преодолее ведомствената и производствената разпокъсаност в областта на битовото обслужване и все по-пълно задоволяване на постоянно растящите нужди на трудещите се.

С нова сила се поставя въпросът за развитието и укрепването връзките на народните съвети с населението, за повишаване ролята на сесията, подобряване работата на постоянните комитети.

Най-важната задача сега — завърши д-р Кушев, е да се издига равнището на ръководната и организационно-практическата дейност на народните съвети — да се обогатява тя по последователна научна основа.

Отношение по повдигнатите проблеми взеха: Кирил Драгошинов — секретар на Общинския партийен комитет в Килифарево, Цанко Ненов — председател на изпълкома на Градския народен съвет в Горна Оряховица, Атанас Димов — зам.-началник на Окръжното управление на МВР, Здравка Станева — председател на изпълкома на Общинския народен съвет в Долна Липница, инж. Петко Василев — зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, Михаил Стоянов — председател на изпълкома на Градския народен съвет в Павликени, Димо Минчев — първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС, Минчо Стефанов — председател на Окръжния съвет на професионалните съюзи, Недю Русев — председател на Окръжния съюз на ТПК, Тодор Попов — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, инж. Неялко Калпачкиев — председател на изпълкома на Градския народен съвет във Велико Търново, Радул Минчев — началник на Окръжното управление на МВР.

Председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров изтъкна, че пленумът на Окръжния комитет на

Партията задължава всички работници в системата на народните съвети да видят своето място в изпълнение на задачите, поставени от Партията. Особено внимание обърна той на борбата срещу бюрократизма, бездушието, на подобряване транспорта и пътищата и разширяване услугите на населението.

Закривайки пленума, секретарят на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов говори за необходимостта да се подобри проверката на изпълнението на взетите решения. Ние, каза той, има да се преборим с прояви на либерализъм, на формализъм. Затова сега за нас е нужна една по-критична проценка, която да се пренесе навсякъде. И там, където има бездушие, безотговорност — да се премахнат.

Юлският пленум постави голям проблем за разграничаване функциите на партийните, държавните и стопанските органи. Това не може да се постигне, подчерта другарят Стоянов, ако не се повишава високостта на партийните комитети.

Този делови подход трябва да се пренесе навсякъде в нашата работа.

Пленумът прие решение.

В чест на Осми март

Стана традиция Международният ден на жената да се празнува от празнично оживление, от богата масово-политическа работа.

В четвъртък се състоя общоградско събрание в Павликени,

НАЦИОНАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ

За постигнати високи успехи през третото тримесечие на 1968 г. колективът на ГПК „Наркооп“ — Велико Търново бе обявен за национален първенец в системата на Централния кооперативен съюз. Тези дни нова радост сподели работниците и служители от кооперацията. Стана известно, че за постигнати добри успехи в производствената дейност и през четвъртото тримесечие на 1968 г. ГПК „Наркооп“ — Велико Търново се издига за национален първенец в системата на ЦКС. По този повод снощи на подходящо тържество бе връчено от колектива на кооперацията преходното червено знаме на ЦКС и Централния комитет на профсъюза на работниците от търговията.

Стефан ЙОРДАНОВ

ПРАЗНИК В ДСП „РОДОПА“

Вчера в ДСП „Родопи“ — Велико Търново се състоя възбуждащо тържество по случай награждаването на колектива с преходното червено знаме на Министерството на земеделието и хранителната промишленост и ЦК на Профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост за четвъртото тримесечие на 1968 година.

В изнесения от директора на предприятието Никола Драгонов доклад бе подчертано, че планът за четвъртото тримесечие и за цялата година е изпълнен. Общо през годината в сравнение с 1967 г. е постигнат 18,7 на сто ръст на промишлената продукция. Успехи се отчитат и по останалите показатели на план.

Поздравявайки знамето, д-р Иван Бутовски, директор по производствени въпроси на ДСО „Родопи“ — София, пожела на колектива да го задържи през цялата юбилейна година и да си възвърне знамето на Министерския съвет и ЦСПС, с което бе награден за третото тримесечие на миналата година. Приветствие от името на Окръжния комитет на Партията поднесе секретарят на комитетата Никола Кушев.

НАЦИОНАЛНО СЪВЕЩАНИЕ НА ЛОЗАРИТЕ-ПЕПИНИЕРИСТИ

Завчера в Килифарево се състоя национално съвещание по въпросите на пепиниерството, организирано от Централния кооперативен съюз. Присъствуваха специалисти и кооператори-пепиниери от окръжните кооперативни съюзи и стопанствата-производители на лозов посадъчен материал.

Председателят на стопанството в Килифарево Кънчо Димитров разказа подробно за богатия опит на килифарските кооператори в производството на облагоуствани лозички. Научният сътрудник Крвм Нешев от Института по лозарство и винар-

ство в Плевен, като анализира компетентно работата на пепиниеристите от Килифарево, разказа за новостите в тази област, произтичащи от опита в техниката. В това отношение ценни препоръки направи и научният сътрудник Христо Енчев от Академията на селскостопанските науки — София. Интересни и полезни моменти от своята работа споделиха и много от изказалите се специалисти и кооператори от стопанствата.

В чест на юбилея на славната 25-годишнина на Деветосептемврийската социалистическа

революция в България и в отговор на Възванието към българския народ пепиниеристите от Велико-Търновски окръг, национални първенци за 1968 година, излязоха с призив към пепиниеристите в страната за производството на повече и по-висок процент първокласни лози. Те обещаха да облагоустроят през юбилейната година 50 милиона лози и получат най-малко 55 на сто първокласен материал.

Участващите в съвещанието имаха възможност да се запознаят с опита на килифаревчани в облагоустването. Конто четвърти ден работят и са облагоустроили вече около 600 000 лозички. Твърдата дума на майсторите е за юбилейната година да облагоустроят повече от 6 млн. лозички — 60 на сто първокласни.

ПОЗДРАВ

ОТ ГРАНИЦАТА

Скъпи майки, сестри, приятели!

Ние — граничарите от поделение „Аврора“, ви молим да приемете нашите поздраве по случай Международния ден на жената — 8 март, и ви пожелаваме здраве, дълъг живот, радост и щастие в семействата и още по-големи успехи в производството.

Уверяваме ви, че ние бдим зорко за опазване на свещената българска земя, за щастие на целия български народ както сте ни учили още с лозичните песни.

В чест на юбилейната 25-годишнина на социалистическата революция нашата дума пред вас е, че ще станем отличници по бойната и политическа подготовка и не ще допуснем безнаказано на решение на държавната граница.

Комсомолска организация при под „Аврора“

Развълнувани сме от ани мащето и подаръка, който ни изпратиха служителите от ТКЗС „Комуна“ в с. Камея в чест на Международния ден на жената. Ние, бойците от поделението на офицера Илчев, се борим в чест на славния юбилей на свободата да повишаваме бойната си и политическа подготовка. Ние зорко пазим вашия труд, наши майки, и ще бъдем безпощадни към всеки, който дръзне да посее на социалистическите завоевания на нашата родина.

Сърдечно поздравяваме нашите майки и другарки с техния празник и им желаем нови успехи и много радост.

Бойците от поделение 55 450 — Т

Х. ЯРЪМОВА

ПОЛУВЕКОВЕН ЮБИЛЕЙ

Във връзка с 50 години от основаването на Третия комунистически интернационал в четвъртък във Велико Търново се състоя съвместно събрание, на което присъствуваха работници от Окръжния комитет на БКП, градските и общинските партийни комитети, пропагандисти.

За историческото значение на Коминтерна говори другарят Петко Боев, кандидат на историческите науки, старши научен сътрудник в Институ-

та по история на БКП при Централния комитет на Партията. В своята беседа той изтъкна голямата роля на Третия интернационал за укрепването на международното комунистическо движение, спрянето на приноса на Българската комунистическа партия в създаването на Интернационала и очерта огромните заслуги на Георги Димитров за развитието на международното комунистическо и работническо движение.

СРЕЩА С „ДЕВОЙКИТЕ ОТ ОТРЯДА“

В четвъртък в салона на читалище „Напредък“ в Горна Оряховица се състоя обсъждане на книгата „Девоичките от отряда“ от Милка Стефанова (Лилана).

Живели дни наред със светлите образи на народните героини — дали живота си за свободата, хората дойдоха да споделят своите мисли и възгледи, да благодарят на бойната

другарка на героите от книгата — авторката, която присъствуваша на обсъждането. Тук бяха и участничката в Габровско-Севлиеви партизански отряд Румена Палаузова (Милка), бившата партизанка от Горнооряховския партизански отряд Петрана Качамакова и Йорданка Гърева.

Б. СТЕФАНОВА

ПРЕД ГРОБА НА ГЕРОЯ

На 5 март преди четири години загина със смъртта на храбрият старшина I степен Димитър Атанасов Димитров, посмъртно герой на социалистическия труд.

За да отдадат заслужена почит към героя, на гроба му се събраха неговите съесълени. За прекрасния живот на Митко говори Ваня Николова, член на Общинския комитет на Комсомола в Сушица.

Цв. КОЛЕВА

За по-високи успехи в зеленчукопроизводството

Зелен килим е застлал вече десетки парцели с домати и пилер в ТКЗС — Долна Оряховица. Първенецът за 1968 г. — бригадата на Йордан Ангелов от Бреговица и сега е начело. В отлично състояние е шипковият расад в участък Върбина, където работи бригадата на Георги Петров.

Ръководството на стопанството вие се тази година съществено изменя в организацията на зеленчуко-

производството. Производството на ранни домати например сега се концентрира в участък Бреговица вместо във Върбина, както бе минали години. Градничарските бригади в Долна Оряховица и Пасарелски нивалят към полето. Зеленчуковото производство се концентрира в най-подходящите за това участъци — Бреговица и Върбина.

Ст. АГОВ

Хубава е нашата земя, хиляди пъти по-хубава, отколкото беше тя в миналото. Защото в нея се развива мощна индустрия, защото се раждат неколкостранно по-високи реколти, отколкото в миналото, защото животът на народа ни става все по-добър.

Из апела към българските жени по случай Осми март — Международния ден на жената.

ДНИ, КОИТО НЕ МОГАТ ДА СЕ ЗАБРАВЯТ

Нима могат да се забравят метежните дни и години на съпротивата 1941—44 година. Не — никога! Те ще останат у всички като символ на нещото велико и скъпо.

Светът беше разтърсен от вероломното нападение на фашистка Германия срещу първата социалистическа държава в света — Великия Съветски съюз. Ето как е останало в моята памет това време. Ние току-що бяхме пристигнали от София във Велико Търново. Моят другар зае новата си длъжност — районен инженер по водите. В началото на август у нас пристигна студентът Слави Трифонов от с. Михалци и каза:

— София има вече много не легални другари. За зимата трябва чорапи, пуловери... — Не беше нужно повече да обяснява.

Потърсих помощта на познатите вече тук другари. Те веднага се отзоваха. Петрана Душкова, Тания Темникова, Мария Георгиева, Иванка Димитрова набързо приготвиха по два-три чифта вълнени чорапи. Събрахме ги и ги предадохме на Слави да ги отнесе в София. Това беше първата акция на жените от Велико Търново.

Обръчът се затягаше. Терорът се засилваше. Войната бушуваше по необятните руски земи, а в нашата скъпа България борбата се разгаряше с все нова и нова сила.

През зимата на февруари 1942 г. чрез Косю Йоргов от Чолакова махала се свързахме с първия нелегален другар. Беше Петър Панайотов — Даскала, секретар на нелегалния Окръжен комитет на Партията в Горна Оряховица.

Нелегалните от ден на ден ставаха по-много. Нужни бяха храна, дрехи, квартири... Много другари от града станаха верни ятаци. Опасността на това дело прегрътахме с радост Мария Цъклева с трите си дъщери — Марийка, Надежда и Татяна, баба Христина Александрова и снаха и й Миланка, Пена Попова — учителка, Станка Жулева — учителка, Тинка Пелтекова, Райна Косева, Тания Темникова, Нона Върмбарова, Радка Иванова и майка й Станка и много други. Другарките Богдана Рахнева и Воца бяха разкрити, арестувани и осъдени.

По села и градове жандармите вилнеяха. В партизанските отряди се включиха и жените. Червената армия напредваше, вързата в близката победа растеше.

През есента на 1943 година бе освободен Киев. Радостта бе голяма. Точно по това време другарят Петър Панайотов ме изпрати до ЦК на БКП в София да отнеса материали и пари, които лично трябваше да предам на другарката Пола Драгойчева. Това бяха писма и дописки от Габровско-Севлиево и Горнооряховския партизански отряд. Материалите бяха от Иван Върваров (Ютко), Ив. Райков (Владко), П. Панайотов (Мипо). Тези материали аз занесох в началото на декември 1943 г. и сега те се пазят в архива на ЦК на БКП.

През пролетта на 1944 г. по-дългият ново поръчение. Трябваше да замине за гара Полски Тръмбеш и да предупреди другаря Сава Дълбоков (Колю) да не отива до родното си село (Ювча могила), тъй като там се очаква блокада. Взех със себе си и петгодишната си дъщеричка. Така беше по-внимателно да се пътува. Чрез Колю Вежанеца, разстрелян същата година през юни, пре-

дупредихме другаря Сава Дълбоков.

Терорът беше страшен и свиреп. Но народът беше корав и уверен в победата.

И тя дойде. Дойде ден първи — Девети септември!

Народът пое съдбините си в свои ръце. Застанаха нови, също трудни и отговорни задачи. Събрахме се група другари, между които и гимназиалните учителки Лилия Карагьозова, Тодорока Маринова, Пена Попова и други, и издадохме призив към гражданите на Велико Търново. При съединяваха се все нови активисти. Ана Радева, Вела Дервишева, Донка Брънкова, Кина Грънчарова, Радка Панайотова, Мария Рашева, Венета Генова, забравили за себе си, отдаваха дни и нощи на обществената работа.

Другарките Петрана Душкова, Йорданка Григорова и Дочка Атанасова заминаха за фронта и лично отнесоха дрехи и подаръци от великотърновски войници от Първа българска армия. По същото време в града пристигнаха над 200 югославски деца — голи, гладни, боси... Като свои деца ги приготвиха в домовете си, стоплиха ги с ласките си нашите жени. Колко много си ли отделиха по тях другарките Роза Камбурова, Минка Иванова, Мария Куцарова и други.

Напрежението беше голямо, но ентузиазмът на жените беше още по-голям. Те тръгнаха смело по пътищата на войната — към фронта, като доброволки и санитарки. Те водеха работата в женските дружества и Отечествения фронт. Те станаха прекрасни агитаторки и организаторки, бяха навсякъде, където казваше Партията и Отечествения фронт.

Работничките от фабриките бяха също начело в преобразованието към нов живот. Другарките Тодорка Михова и Цонка Маринова от с. Дебелец, Йорданка Григорова, Катя Костадинова водеха работническата армия от жени.

Това бяха първите дни на разцвет и градежа на новия живот, в който жените намираха своето ново място.

Станка ЖУЛЕВА
активен борец против фашизма и капитализма

ДА СЕ ЗАПОЗНАЕМ...

Иска ми се всички жени в окръга да я познават, особено тия, които често споменават думите „трудно е“. Тя не е героиня от друго време. Като нас си е — една обикновена труженничка за пример в работата си и майка, майка на четири деца. Казава се Мита Колева и повече от три десетилетия най-лесно се намира край тъканините станове. И сега можете да се срещнете с нея в една от залите на ДИП „Г. Маркович“ — Велико Търново.

През 1952 година пристигна от Габрово във Велико Търново и отново се зае за професията си — тъкачка. Работи отначало на шест, после на осем машинични стана. Тру-

ТАЗГОДИШНИЯТ ПРАЗНИК

Той иде както всяка година в нашата страна първите тръпки на пролетта и все пак днес е по-раличен. Днес българката — свободна и горда, възправ своя ръст, за да покаже каква е станала тя — отрудената, онеправданата и подтиснатата в миналото, за 25 години свободен живот.

Грижата и вниманието на Партията към жените, още веднаж засвидетелствувани в историческите решения на Юлския пленум на ЦК на БКП, извикаха на живот една нова форма на работа — Комитетът на българските жени и съветите на жените. Разгръщайки още по-пълно творческите сили на труженничките, тези съвети са и в центъра на организиране чествуването на 8 март.

Нашият празник сега носи белега и на едно много важно политическо събитие — предстоящият световен конгрес на жените, който ще се състои през юни т. г. в Стокхолма на Финландия — Хелзинки. Жените от двете полушария на нашата планета, различни по цвят и вероизповедание, ще се съберат в едно, за да направят задълбочена и честна преценка на международното женско движение, на солидарността си с борбата на своите сестри, все още огнетивани от игото на империализма и колониализма, с борбата на героичния вьетнамски народ, на единството си в борбата за мир и справедливост, за запазване живота и щастията на своите деца и родни огнища.

Тазгодишният наш празник е особено светъл и особено задължаващ. В него ние показваме своята творческа и политическа активност, изкована през 25-те свободни години под грижите и победното знаме на Партията.

Младите работнички от „Булгарцвет“ — Павликени Светла Колева и Стоянка Петрова плетат мрежи за карамфиловите пасаждения в оранжерията на града.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

МАШИНОСТРОИТЕЛКИТЕ

Жените от Машиностроителния завод в град Павликени срещат своя празник — 8 март, бодри на своя трудов пост, горди за славния дела в чест на юбилея на свободата.

— Сплотен и здрав е нашият колектив — споделя другарката Мара Алексиева, председателка на женкомитетията при завода.

Кака Мара, както я наричат всички тук, работи повече от 11 години в предприятието като качествен контролър в ледар-

ния цех. Тя добре познава своите другарки и затова така уверено говори за тях.

Всеки ден в завода, зад машините, във всички служби заемат места те — 130-те жени. Дългогодишните производственички Стефка Серафимова, Блага Събева, Зорка Радкова, Йорданка Бобева, които са прекарвали над 17 трудови години в предприятието, го обичат като роден дом.

— Ние сме свикнали с нашния колектив — като че за потвърждение на тази мисъл допълва отличната производственичка Йорданка Стилянова.

Може би тази привързаност се подхранва и от топли грижи, които се подлагат за облекчаване труда на жените. Ето само един достатъчно показателен факт. Докато жената е на работа е спокойна за своите деца. В заводската значималня под контрола на учителка, подготвят уроците си, прекратват осмислено своето време. А децата не са малко.

— Над 500 си имаме — усмихната и горда говори една от многодетните майки — Босилка Николова.

За това жените от завода с радост участвуват в закупуването на радиопромофон за родилния дом в града.

...Къде ли не са те. Един от най-активните участнички в просветните форми са жени. В стола на предприятното майсторки на аксентата и пинтателна храна са дългогодишните готвачки Донка Делиева и Анка Кънчева и по-младите им другарки Иванка Иванова и Бонка Борисова. . . Всичките 30 жени от санитарната дружина гледат добре работата си. . . Колективът на счетоводството може само да се хвали с работата на Мима Никифорова, Йорданка Маруциева Пенка Начева. . . А хванали със здрави ръце лостовите на мостовите кранове не отстъпват на мъжете кранистки-

М. ТИПОГРАФОВА

КАКВО МИ ДОНЕСЕ СВОБОДАТА

Девети септември 1944 годи на ме свари 13-годишно дете. Сравнително малка, много добре запознана с нещастията живот на моите съселени от с. Долни Луковит, Плевенско. Отрудените хора едва изкарваха хляба за своите деца. Не бяха редки случаите, когато оскъднятият зальк се делеше между членовете на семейството и работните животни, като често пъти животните имаша предимство, защото без тях селянинът беше обречен да загуби и малкото, което изкарваше.

Така продължи до онова есенно утро на 1944 г. В селото започна нов живот, който навлезе с устрема на отприщена пълноводна река. Още същата есен беше изградено кооперативното стопанство. С часове наблюдавахме ограждането на големия стопански двор. На голата поляна израстваха една след друга кооперативните постройки, които тогава в сравнение с къщите на селото изглеждаха дворци. С изграждането на стопанството и в моята душа на селянче растеше голямата обич към земята. Ето защо, след като завърших основното си образование, продължих в земеделската гимназия в гр. Кюстендил, а след това започнах работа и следване задочно в ССИ „Г. Димитров“ в София.

Дълги години работих като учителка в ССТ „Борус“. Обичах учителската професия, обичах своите ученици, но старата ми мечта да работя непосредствено при земята не ме напускаше. Един ден на 1965 год. ме отведе в с. Крушево.

Плодородна е земята тук, чудно красиво е землището, просечено от поречието на Янтра и Росица. Няма да бъде справедливо обаче, ако отдам както плодородието, така и красотата, само на природата, а подмина голямото трудолюбие на прекрасните хора на Крушево. Със своя самоотвержен труд, с голямото чувство на отговорност към задачите те накарваха земята да ражда повече, направиха красиво не само землището, а и своя живот. Пред тяхната упоритост отстъпи и сушата на 1968 година. Така те заставаха земята да роди 412 кг пшеница — среден добив от 2100 декара. 5400 кг цвекло от декара, 9922 кг ранни домати и много още неща.

Наравно с мъжете в изграждането на новия живот на село участвуват и нашите жени. При нас няма мъжка и женска работа. Крушевските кооператорки можете да срещнете на ремаркетата, в поливните площи, на трактора и къде ли не още. А ако ги слушате човек как говорят, с каква загриженост се отнасят към работата в бригадата, ще се удивите от тези скромни жени, надраснали себе си. Повечето от звеноводките в

бригадата са жени и ако река да степенувам успехите в тяхната работа, всички трябва да заемат първо място. Не са били редки случаите, когато ми се е искало да прегърна тези мили жени и да им благодаря за голямата обич към земята, за топлия им човешки сърца, които са способни да извършат чудеса.

И ето — някой сега ме запитва „Какво ти донесе свободата?“. Отговарям — всички! При кой друг строй можех да получа образование, такова място в живота и любима работа? За това ми се иска само още нещо да прибавя — на нашата свобода съм дължник.

Радка ГАВРИЛОВА
агроном — с. Крушево

Мода ПРОЛЕТ 69

Топлата, тръпчеста пролет неударя жимо нахлува и прогоня снетовите, мъглите и пушеците на зимата. Тя изхвърля тежките и тъмни зимни дрехи и явява новата пролетна палатина, ушита от леки, гъвкави и меки платове: модния полестер, памук, лен, коприна. Техните червени и розови, развълнени, жълти, топлоблещи и кафени цвятчета напомнят капризно и зелено на студеният земя и нежните пролетни цветя. Растителните мотиви (най-често дребни цветя) оживяват десенираните тъкани.

Едно манто от тунд, фланела или сукно е сигурна защита от шипещия хлад на ранната пролет. Линията на мантата е по-женствена — тесен корсаж, разширени свободни поли, притегната с кожич ила от плат колан талия. Яките са малки, реверите — широки. Свободно въздушната кърпа замества дилсващата яка. Интересно е асиметричното еднородно или дауедно закопчаване. Велурните или кожени ботушки шпакла и чантата допълват ансамбъла.

Пелерината е удобна връзка дреха, особено предпоставя от младите. Шне се от по-плътен вълнен плат. Шиферът, чадърът и високите дачени ботушки ще ни запазят от пролетните дждове. Характерни за шиферите са платките, широките колани с големи токи или катарамии, тънкия джобове, асиметрично закопчаване (попоякато с цип), патогни на замислите и метални калки на циповете.

Най-практична дреха за всяка жена е костюмът. Модни са костюмите с дълги сака, подчертани в талията с колан и плесирна пола, както и тези с къси до или над талията жакети, поинкога тип жилетка или болеро и пола на плочи, плесети и в най-новата форма „ла-де“.

Роклите от рипс, лен, платно или вълнен трикотаж също са издържани в женствен стил — подчертана талия, остро или каре деколте, висока яка, вълнени джобове, по-прибрани ръкави. Особено класични са официалните тоалети — от вълнен или копринен креп, муселин, кадифе, романтични с белите си лателени жобове и маншети. Бродерии от перли и пайети, е оригинално бижу в старинен български стил. Чантичките са малки, тип плик. Обувките — от лак, велур или фино шетро украсени с катарамии и танитурни от изкуствени камъци и маншети.

Да заслужиш войнишкото „мамо!“

Мойте две момчета, до вчера са лудорни изпънвали къщата, са войници сега. А аз още меря моето време с последното наше прегръщане.

С вас, момчета, вървя през баирите, раменете докосвам ви с моето рамо. Мойте сили нестигати събрам, за да стигнат на вас сили само. Вървят бляска в гърдите ви грубо — аз от него с гърди ви акрикам.

Със дъха си ви връщам топлината изгубена и ми стига, че вий се засмивате. Ех, понякога път не стъпвам през мъглата, в очите изпънвала. Но тогава сърцето само ви намира и към вас безпогрешно пътува. И навдига сама мойта мъка голяма аз оставям тук призната къща — в тежки дни с единичка дума само в мъжестве.

И разбрах — да си майка не стигало само да оплакваш раздяла и дни неизвестни, да заслужиш войнишкото чанкано „мамо“ — сама трябва да бъдеш войник със синовете!

Недялка КОСТОВА

МНЕНИЕТО
НА СПЕЦИАЛИСТА

Нов строителен
район — нова
организация
на труда

Предвижда се до 1975 г. Велико Търново да нарасне до 59—60 000 жители, а жилищната площ от 408 700 кв. м на 787 000. Затова всяка година следва да се изграждат средно по 750 апартамента. По начина и със сегашната организация на работа Строителният район във Велико Търново осигурява до 380 апартамента годишно. Поради това почти всяка година не се усвояват предвидените средства за жилища. А според решенията на Деветия конгрес на БКП до 1980 г. трябва да се осигури на всеки жител от страната по 15—16 кв. м жилищна площ. Това наложи да се създаде към Държавна строителна организация нов строителен район в територията на Велико Търново, който да се занимава изключително със строителство само на жилищни сгради. Това решение открива възможност да се създаде нова организация на труда и на първо място по-лесно да се въведе и утвърди методът на поточното в строителството, а специалистите по довършителните работи да се организират в отделни звена със специално техническо ръководство и на отделна стопанска сметка. Тази организация на труда е съответстваща на новата система на ръководство на народното стопанство.

По традиционния монолитен способ е невъзможно вече да се въвеждат в експлоатация такъв голям брой апартамента, а съгласно новия способ, при подобрена организация на довършителните работи и увеличаване пропента на заводската подготовка на съгласените елементи, ще даде възможност годишно да се изграждат до 200—250 броя апартамента. По метода с „пакетно повдигане се плочи“ и при работа на две инсталации с капацитет от 250 апартамента годишно могат да се завършат по 500 апартамента.

Само при такава база и с по-специално внимание към жилищното строителство, какъвто е случаят с изграждането на новия район, може да се очаква изпълнение на задачите.

Инж. ПЕТКО ВАСИЛЕВ
зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет

ПРОБЛЕМИ, КОИТО ЧАКАТ РАЗРЕШЕНИЕ

Операторите усвоиха техниката в Машинно-сметачното бюро, но все още има неизползвани възможности ★ Могат ли още предприятия да се възползват от услугите на бюро то към ДСУ — Велико Търново?

Единственият район в рамките на Русенското строително обединение, който при нарастващ обем на строително-монтажните работи намалява персонала на счетоводния си колектив, е Великотърновският. Първо на него вите технически ръководители, а по-късно и на останалите от района на Държавно строително управление — Велико Търново, беше чувствително намалял обемът на писмената и изчислителната работа. С това се откри главна желаната възможност за освобождаването на специалистите в строителството от несвойствената им работа, което и сега някъде е все още проблем. По този начин се създават реални възможности за техническите кадри и икономистите да отделят повече време за анализ и работа върху организацията на производството и труда, за поевтиняването и подобряването качеството на строителството, за следене на новостите в него в социалистическия лагер и в световен мащаб.

Свърнали вече така от няколко години Машинно-сметачното бюро към строителния район, а от та-

зи година и към ДСУ — Велико Търново да им извършва част от работите, днес вече няма технически ръководител или счетоводител, който отново би пожелал да извършва предишните операции на ръка... Но само с това не се разрешават проблемите, които извикват на живот създаването на първото Машинно-сметачно бюро в окръга.

Не само е вярно, а е и радостно, че пионерите, които първи прекратиха прага на бюро то през 1964 година и които плахо тогава заробиха с наличните две фактурни машини, и днес са с ентусиазъм на поста си. Оттогава до днес се удвояха и утроиха не само машините, а и хората. Под ръководството на Андрей Димчев операторките Виктория Сапунджиева, Пенка Радева, Стефка Колева и др. усвоиха бързо машинно-сметачната техника и предаваха своето майсторство на новото поколение. Впоследствие беше разрешен и проблемът за поддържането в изправност на сложните трансформаторни мултипликатори, на електронните фактурни автомати и

други, защото подготвеният механик Кирил Киров не допуска „престой“ на нито една от машините по негова вина. Но днес стояване или недостатъчно използване на капацитетите възможности все пак се допуска, макар и в последните дни на месеците. Това става, въпреки че освен икономическата информация на всички строителни подразделения в окръга в бюро то се обработват някои операции на район „Пътни строежи“, ДСП „Родопи“, ТПК „Масив“, ДИП „Д. Георгиев“ във Велико Търново и други.

Затова правилно възниква гатан въпрос — не може ли да се „поемат“ част от счетоводните и други операции и на част от останалите предприятия и организации в окръга? На първо време колективът на бюро то е в състояние да обработва търговските фактури, въз награденията на шофьорите и т. н. Това е необходимо, защото машинно-изчислителната техника е още скъпа, а средствата за нея не са отделени само от строителните организации, както някои ведомства могат да помислят, и затова вероятно не се

заемат с нейното използване. Когато и други предприятия прибягнат до услугите на бюро то ще може да бъде разрешен и проблемът за многосменното използване на техниката и хората. По тези неща следва да се помисли по-сериозно и извън рамките на ведомствените интереси, защото сега възможност за ефективното използване на производствените мощности, от каквато и да са величината, е въпрос от национално значение. Излишно и неоправдано е всяко забавяне, което се отнася до запознаването и използването на машинно-изчислителната техника. Веднъж поставен на разрешение един проблем — проблемът за нейното използване, той от своя страна поражда и други, като изработването на най-подходящ график за работите както по видове, така и по време, обем и т. н. Ключът към тяхното разрешаване обаче с колективни усилия положително ще бъде намерен, но едно сега засега е безспорно, че от забавянето им не само че никой не печели, а загуби понася народното стопанство, защото предвиденият приход от 36 000 лева през настоящата година е недостатъчен.

Един от ключовете за освобождение на специалистите от несвойствените им задължения от няколко години е в ръцете на ръководствата.

М. МАНОЛОВ

ОПИТ С ГОЛЯМ ИКОНОМИЧЕСКИ ЕФЕКТ

Молибденът — отличен стимулатор на бобовите растения ★ Срещу 50 стотинки допълнителен разход на декар — в повече продукция за 23 — 24 лева ★ През настоящата година — широко приложение на молибдена

Миналата година в нашето стопанство изведохме производствен опит за торене на фасула с молибден. Това бе извършено под непосредственото ръководство на специалист от Института по паревията в град Кнежа. Помощта, която ни оказва институтът, е голяма и за бъдеще ще стане масова практика в кооперативното стопанство да се торят всички бобови култури с молибден.

Производственият опит изведехме в два варианта: парцели, третиран с 5 грама молибден и парцели, третиран с 10 грама в декар. На фона на тези два варианта извършихме торене с амониева селитра в три дози: 4, 8 и 12 килограма азот на декар. На цялата площ преди осеяването обработка внесохме 6 килограма Р₂О₅ в декар. Азотните торове давахме предсеяно с пролетните култивирания. Натриевият молибдат внесохме, като третирахме посевния материал преди сеябата. През пролетта направихме едно джудуване на опитните парцели, за да може да поникне посевът.

Въпреки голямата суша през 1968 година, резултатите, които

получихме, са насърчителни. До бивът от парцелите, засети с нетретиран с молибден семен, е 88,8 килограма от декар фасул зърно, от третираните с 5 грама в декар молибден — 144,5, а от третираните с 10 грама — 155,8.

Увеличаването на добива в сравнение с контролата в първия случай е с 62,9 на сто, а във втория — 75,5. Икономическият ефект е: срещу 45—50 стотинки разход на труд на декар, за стойността на молибдена и труда за третиране на семената, е получен допълнителен добив 67 кг или изразено в стойност — 23,45 лева на декар.

Такова увеличаване на добива не е постигнато при парцелите с фасул, торени с 12, 24 и 36 килограма амониева селитра в декар.

Изводът от този опит за нас е, че торенето на всички бобови култури с натриев молибдат е икономически оправдано и през тази стопанска година ще торим цялата площ, засята с фасул, люцерна, грах и други бобови култури.

Николай КОЛЕВ
главен агроном на ТКЗС — Обединение

ОПИТЕН И СПЛОТЕН КОЛЕКТИВ

В свинефермата с бригадир Тодор Палов в участък Върбица на Долнооряховския кооператив се уговяват прасета от 14 до 20 килограма. Всяка година резултатите, получавани от тази ферма, са добри. Те се дължат на упоритата работа на сплотения колектив, съставен от дългогодишните и опитни свиначки Енчо Христов, Стоян Славов, Пенка Стоянова и Иван

Енев. Сега те полагат грижи за 1020 прасенца. Средно за седмица те отчитат по около 2.800 килограма прираст.

За месец фермата предава на изкупувателната организация по 100—150 угоени прасета с тегло над 90 килограма. От тях в кооперативната каса постъпват добри приходи.

Д. ГАБРОВСКИ

ДИП „СТРОИТЕЛНИ МАТЕРИАЛИ“ — Велико Търново

По случай 8 МАРТ — МЕЖДУНАРОДНИЯ ДЕН НА ЖЕНАТА, административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС най-сърдечно поздравяват работничките и служилките при нашето предприятие. От все сърце им пожелават щастие, здраве и успехи в изпълнението на плана за достойно посрещане на 25-годишнината на социалистическата революция в България.

ДИП „Васил Левски“ — Велико Търново

По случай 8 март — Международния ден на жената, административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС най-сърдечно поздравяват всички жени от предприятието. От все сърце желаем лично щастие, здраве и нови успехи в борбата за преизпълнение на задачите, поставени от Партията и правителството.

ДСП „Родопи“ Велико Търново

На всички жени от предприятието административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС ЧЕСТИТЪТ 8 МАРТ — Международния ден на жената.

Бъдете здрави, бодри и щастливи, скъпи другарки! Нека се множат успехите ви през юбилейната 1969 година!

ДИП „Победа“ — Велико Търново

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СЪПНИ ДРУГАРКИ!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС най-сърдечно ви поздравяват с 8 март — Международния ден на жената, като ви пожелават лично щастие, здраве и много успехи в преизпълнението на плана през юбилейната година.

Заговорът против „Свръзка“

Повестта разказва за подвизите на съветския разузнавач Иля Светлов, предотвратил операцията на известния фашистки диверсант Ото Скорцени за ликвидиране на Сталин, Рузвелт и Черчил по време на Техеранската конференция през 1943 година.

55

Авдеев беше стар чекист. В ОГПУ бе дошъл с голям жизнен опит, със закалка от околните на Гражданската война. Познатите се шегуваха, наричаха го галеник на съдбата. През войните и по време на акциите на чекистите Авдеев неведнъж се бе срещал със смъртта, но по чудо се спасяваше от нея. Войната и работата, които понякога изискваха сурови и безпощадни действия, не бяха го озлобили и ожесточили — Николай Феодорович си остана добър и разбран човек.

Той обичаше жена си и тримата си сина и в подходяща обстановка разказваше за остроумните лудории на хлапетата. Имаше много приятели; често колегите му го търсеха не само за съвет по службата, на много от тях той помагаше да уредят и личния си живот. У тях винаги живееше някой от роднините или познатите, пристигнали в Москва отдалеч. Бяха казали на Иля, че един от сътрудниците на Авдеев бил се оженил и, нямайки квартира, живял с жена си у тях цели две години.

— Къде е сега Фридрих Шули и как е? — попита Иля.

— Фридрих и Олга са в Новосибирск. Той станал инженер-конструктор, тя икономист, работят в един и същ завод. Имат две деца. Само че забравих момчета или момичета бяха.

— Може ли да им се обадя с писмо?

— Разбира се. Драсни им поне два реда, ще се зарадват. Сега се задоволяват с моите писма, в които им пиша от време на време за тебе. Само имай предвид, че той не е Шули, а Краснов. При сключването на граждански брак той прие фамилията на Олга. Разбираш сам защо.

— От Баку непременно ще му се обадя.

— Искам да те зарадвам, Илюша. Награден си с орден „Червена звезда“, повишен си в чин майор.

— Благодаря много, Николай Феодорович — трогнат каза Иля. — Прелайте моят благодарност и кажете, че ще направя всичко за родината, за съветските хора.

— Разполагаме с малко време. Я кажи и онова, кое-

56

то си съкратил в предаванията, а аз ще го запиша. — Авдеев извади бележник и молив.

На вратата се почука. Преводачката, младо момиче, изчервявайки се от смущение, попита на английски не искат ли господа пътниците чай. Зад гърба ѝ надничаше мустакатият придружител на вагона.

— Чай засега не искам, кажете да ни дадат шах — по английски отговори Авдеев.

Придружителът донесе шах.

Като наредила фигурите, Николай Феодорович сложи до дъската молива и бележника и каза:

— Сега, ако някой влезе в купето, ще види само, че играем шах. Е, какво, продължавай...

Те почти не излизаха от купето. Преводачката изказа предположение, че това са професионални шахматисти и разиграват интересни партии.

Николай Феодорович беше доволен. От беседата с Иля той се убеди, че има работа с човек, опознал добре хората, умеещ да отиде фактите от измислицата, съществено от маловажното, да даде правилна оценка на събитията. Това той чувствуваше и по-рано, като четеше съобщенията на Иля. Беше му приятно, че неговият възпитаник се оказва способен човек.

В Баку Иля отседна в хотел „Интурист“. Градът го посрещна не особено приветливо. Вън валеше като из ведро. В локвите плуваха и се пукаха мехури. По тротоарите не се виждаше жива душа. Минувачите изчакаха да премине дъждът във вхоловете на сградите, гущеха се под навесите пред витрините. Само двата потока автомобили и автобуси се носеха в противоположна посока, вдигайки фонтани дъждовна вода.

Иля гърбелливо записваше онова, което не бе свирал да предаде на Авдеев във влака. Най-после дъждът спря, небето се проясни. Иля отиде при Авдеев. От покривите последните капки дъжд се оееждаха по асфалта. Минувачите излизаха от закритията и с недоверие поглеждаха към небето.

57

На Иля му се искаше да походи из града, но след срещата си с Авдеев той тръгнаше да бърза за пристанището, откъдето да замине с параход за Пехлеви.

Иранския бряг Иля видя от палубата. Беше знойно утро. В далечината, там, където морските простори само преди час се сливаха с небето, вече синееха грамадите на планините. Скоро те придобиха ясни очертания — показа се морското градче Пехлеви, потънало в портокалови гори. Отдавна — зелено островче, на което бяха разположени утвържденията, а отляво — стръмният бряг и пристанището. Оттук минаваше асфалтовата лента на шосето за Техеран. Параходът спря и даде сигнал. Малка лодка юкара лопмана и след подовин час параходът пусна котва.

Когато Иля излезе от митницата, бяха почнали за разтоварват парахода. Крайни спускаше внимателно голям сандак. Тъпата ирански довери се развълнува, зашумя. Двама от тях догряха с ръчна количка, откачиха сандака и тишеком го откараха към склада. Широкият панталон и дългите ризи без колаи се развиваха върху слабите тела на тичащите работници като празни чували. Звънко шляпайки с босите си крака по асфалта, хамаките, с надежда за добра печалба, весело подвикваха:

— Хабарда! Хабарда! (Пази се! Пази се!) — макар по пътя им да нямаше жива душа.

Иля беше поразен от масата улични търговеци, които шумно предлагаша ту риба, ту дивни патици, които се въдвяха тук в изобилие, ту портокали. Сякаш целият град бе обхванат от тесквата на търговията.

Иля нае такси и замينا за Техеран.

VI

На Шираз, недалеч от центъра на Техеран, Иля си нае квартира в малка едноетажна къща със сенчеста градинка и басейн. Помогна му коренякът-техерец, стоковед на фирмата. Захед.

По молба на Иля стопанинът на къщата нае двама прислужници. Единият изпълняваше ролята на портиер и градинар, другият, Али, се грижеше за домакинството.

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ
ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ!

ЛЪВ С МИША ОПАШКА

Лъво Сербезов много обичаше да броди. Влобше това беше неговото хоби. Вместо да се пилее, по кръчми и мачове или да си хваща дребните по шубраците и да избива невинните злати животни, той бродяваше. Най-много обичаше кинамата и конюшната с юнашки мотиви.

И тази вечер като изира, заключи чопилите на жена си Тихомирка и сложи муската да се пее. Лъво седна край масата и погледна иглата по мустаци на разлютеното войвода, препускаш с гола сабя по конопчето. Полека-лека се унесе, почна да си полскирва. „Клани Мъко освобождава три синджина робин“ и не усети кога се върна Тихомирка. То ялезе сбирчи нос, болуни малко в отпони фупичката. Статата излезе, излезе на терата да пладна чист въздух. Чв се пуск и локато Лъво успее да помисли „дали не падна от балкона“, нежната му половинка влетя в стаята.

— Леле-е, Мире, муската е малко позагоряла!

— Как малко, бе! Ами от нея стават сега само възлени за рисуване. Боже божищо, мъж с висше образование една муска да не може да направи. — завява се Мирето и излезе на терата да пладна чист въздух. Чв се пуск и локато Лъво успее да помисли „дали не падна от балкона“, нежната му половинка влетя в стаята.

— А бе, тиквенико, а бе, нещастнико, колко пъти съм ти казвала, като переш да не мешиш белото с цветни дрехи! Знаеш ли немският ми комбинезон на какво е заприличал? — и грабна машата.

Лъво стоеше чинно и само премиваше, но като вля, че работата взема друг обрзат и машата издърча няколко пъти по гърба му, се шумна под леглото. Мирето се наведе и почна да ръс отаулу:

— Недей, недей ме провокира. Знаеш ли, ако кипна...

— Кипни бе, кипни, нали си мъж? Излез да ти видя лъвската физиономия.

— Мире-е не ми закачай името, защото знаеш ли колко съм дош...

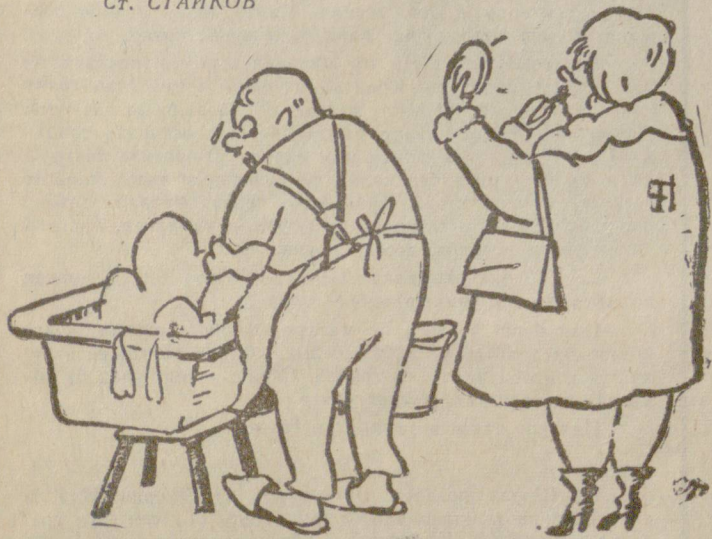
— А де, а излез да ти видя дошотията!... А излез де,...

— Номера, значи, а! Да излезе да те убия и после коп в затвора. Ама Лъво не е вчерашен, не е...

— ДЕЙСТВИТЕЛНО, МОЯТА ЖЕНА Е БОЖЕСТВО!...

Ст. СТАЙКОВ

— ЕХ, МЪЖО, МЪЖО, АКО БЕШЕ ВЗЕЛ ПЕРАЛНА МАШИНА, СЕГА НЯМАШЕ ДА СЕ МЪЧИШ ТАКА...

ПРИВЕТ НА ВАС, ЖЕНИ!

Възторжен привет!

Цяла година все му търся момента да Ви приветствувам, ама паднахте ли ми сега за Осми март. Независимо, че през живота си най-много галча от жена съм издал, яки сте ми пак и тоалоз. Като си помисля само — от жена съм отгледал. За жена съм оженил, жена ми отгледа децата. Жена ми готви да се храня, жена ми помага да се прехранявам.

Жени гъкат платното, жени ми шият костюмите. Жени правят туй, жени правят онуй, жени карат вече и самолети.

Жена космонавт, жена депутат Жена монтьор, жена шофьор, Жена телефонистка, жена трактористка. Жена акушерка, жена телчарка. Жена лекар, жена аптекар. Жена инженер...

Приветствувам Ви за празника от името на всички мъже с децата барабар и Ви желая да сте ни живи и здрави!

Бачо КОЛЮ

БОР
ОСМОМАРТЕНСКА

— Благодарение на двата си развода и аз посрещам празника с подходяща украса...

Какво ли не е известен нашият Търновград? Трудно е да изброяваме... И ето, че наскоро без малко да стане известен на широк свят и с още една сензационна придобивка — новотворителен каменовъглен басейн в района на града! Но не би! Впрочем, ето как се случило това:

Отишъл един рибар да гър си червейчета за стръв и за почва да копае около футболното игрище на гарата. Колнал тук, копнал там, бре, какво да види! Възгласи! И то не е какви да са, а брикети! В естествен вид в три родата! Смайал се човекът, казал си: „Бре, санким и аз открива нещо за тая град!“ — и започнал да копае ударло. Копал, копал, много възгласи накупал! Изправил глава да си избърже потта и вижда, че някакъв човек го гледа и се превива от смях.

— Какво се смееш, бе? — попитал го, задъхан от умора, нашият герой.

— Ами, как няма да се смея, като гледам как толкова време разкопаваш забравените възгласи на „Топливото“. Още есента стовариха тук на открито. Вземаша шо взе маха, но ей тия тонове оста наха и скоро ще стават вече само за боклука! Камииоли минават отгоре им, глътват ги хора, дъждовете ги товършат! А кой ще плаца, не се знае! Смесна работа! — и продължил да се смее.

Смачканият павилион — така се казва новата естрадна песен на млад долнооряховски любител-композитор. С богато фортепиано в началото на песента авторът разкрива голямото икономическо значение на търпосния павилион за селските потребители, което за съжаление не е могло да бъде осъществено поради това, че от самото му построяване до момента на смачкването му от случаен камион е стоил неизползуван от местния селкооп.

Понастоящем разпиляната му архитектура, изложена на входа на селския парк, с извисналите си над аленте гонди представлява нова опасност за минаващите надолу деца.

Накрая в няколко интересни фигури на тъпан и дайте авторът завършва песента с пожеланието дано една от тия греди падне и чукине леко по главата някой от отговорниците за павилиона в селкоопа, га да се сетят поне приберат оттам.

Човекът е човек, кога то е на път, сме съгласни! Но стига пътят да не е като и по някои от долнооряховските улици! Защото, докато този човек изгизкалта и забравените боклуци по тях, ще заприлича

образно казано на... не е за казване!

Спасението е само едно: съответният отговорник за това от Общинския народен съвет да закъса вечер в някоя от тъмните улици, за да на сутринта да се измъкне оттам с взето решение за напипване на въпросните улици с пътечки от сгур.

А разстоянието от взетото решение до неговото привеждане в изпълнение е само няколко километра, толкова, колкото е разстоянието от Долна до гара Горна, където е в изобилие посоченият жепе аринкул.

Представителната велико търновска сладкарница „Влакчето“ се намира в центъра на града. На половината от седалките и кожената тапицерия къде повече, къде по-малко е одрана и липсва. Но продавачките и отговорниците й от „Здрава храна“ запазват хладнокръвие и не се паникюсват!

Хм, голяма работа! — мислят си сигурно те — как щем сега да отделяме средства да я оправяме наново! Какво ни интересува къде сядат клиентите и дали им убива тапицерията.

Случвало ли ви се е някога да попитате в някоя млекарница дали се е свършил сапунът и кога ще им докарат най-после прах за пране? Не, нали? Но ако сте ходили в горнооряховската млекарница на ул. „Цар Круи“, ще ли говорите така? Че там какво ли няма? Сапун, прах за пране „Сия-про“, брашно, ориз, оливи, чер и червен пилер, сол, канела. Какво като е млекарница, нали планът трябва да се изпълни?

Сега се очакват първите доставки на туршия, с което положението съвсем ще се подобри, а с това общата миризма, която се носи в магазина ще наподобява боен газ!

Последната належда на гражданите-клиенти е да не гая специфична миризма на безотговорност достига до носовете на другарите от санитарен контрол и излезе през носовете на съответните виновници!

Изслушал и обработил одумките МИР

Скъпо платена грешка

На 27 февруари т.г. в 10.30 часа по шосето от с. Недан за гр. Павликени пътува лека кола марка „Булгар-рено“, собствено и управлявана от майор Николай Иванов Ангелов на 43 години от гр. Левски.

Заедно с него в колата са Благо Илиев Петров от Унгрия, Методи и Мария Тонкови — управители на ресторанти в гр. Левски, и Димитър Йорданов Митев — председател на ГПК „Наркооп“ в Левски.

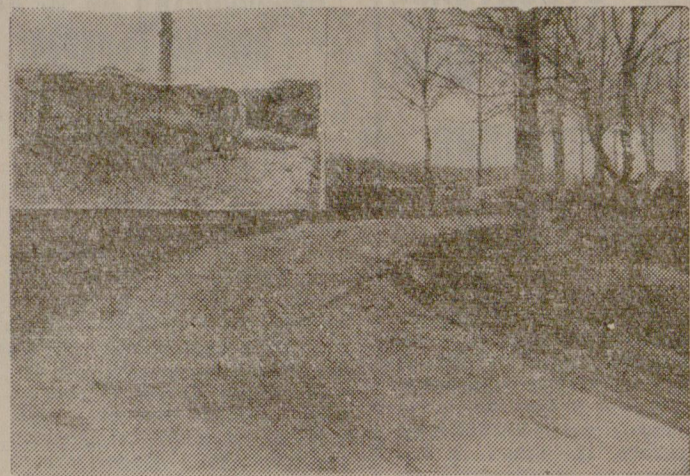
Бързат за с. Михалци. Автомобилът се носи стремително по асфалтовия път. На километър до Павликени на десен завои от 120 градуса колата излиза извън асфалта, обръща се на лявата страна и се удря в крайпътното дърво. Става непоправимото. Не-

безопасната бързина на движението и отвлеченото внимание по време на пътуването на шофьора са причина скъпо да се заплати грешката — със смъртта на всички пътували

с колата. Нанесените щети на колата са за над 1000 лева.

Хр. БАСАРКОВ

Сн.: Ц. ЙОРДАНОВ

СРЕЩА В СТОЛИЦАТА

Всяка година, в чест на историческата победа на Иван-Асен II при Клокотница, великотърновчани, живеещи в столицата, уреждат среща.

И този път тя ще стане в ресторант „Балкан“ на 9 март, в неделя, от 19.30 часа.

Приятни вечери на село

Просветните форми на Отечествения фронт в шеста нивова организация в с. Лесичери са приятни и чакани. Всички членове вземат участие в подготовката им. Размяната на лектори по нивови организации предизвиква голям интерес. Наскоро се състоя последната за

сезона седанка. Тя беше истинско тържество. След лекцията на заместник-председателя на съвета — Карапанов, започна общо обсъждане на въпроси от битов характер, от дейността на народния съвет. После песни, смях, веселие до късно.

Р. АНТОНОВА

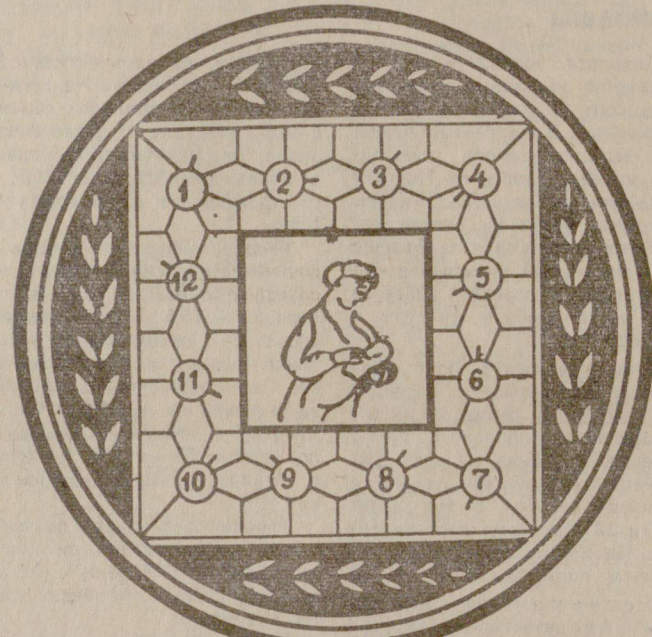
КРЪГОСЛОВИЦА „8 МАРТ“

Думите са пет и шестбуквени и започват от каткита с чертичка по посока на часовниковата стрелка.

1. Девтелка на френското и международното женско демократично движение. 2. Красиво цвете. 3. Средноамериканска държава. 4. Българска революционерка, родена в Панагюрище (1856—1917). 5. Малкото име на говорителка от българската телевизия. 6. Женско име. 7. Малкото име на първата жена-професор от 1906 година (1867—1934) — (по произход

полски) 8. Майката на деспот Слав. 9. Изтъкнат италиански оперен артист (1873—1921). 10. Най-сладкото, любимо и желано от всяка майка. 11. Част от псевдонима на наша детска писателка. 12. Несортиран иносен материал, пренасян от ледниците или натрупан след гъхотото напояване.

РЕЧИНИК: Тамара — майката на деспот Слав
Съставил Тодор ТОДОРОВ
Свишов

Пивоварен завод „Балкан“ — Велико Търново

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС най-сърдечно ПОЗДРАВЯВАТ всички жени от предприятието. По случай 8 март — Международния ден на жената, пожелавай на всички здраве, лично щастие в семействата и нови успехи в труда.

справочник

КИНО

От понеделник до неделя включително, кината в градовете на окръга ще проектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „Жена за австралиеца“ и „Провинциалистката“; „Искра“ — „Графиня Косел“, „Труден фронт“ — „Мерге се сърди“ и „Пей, съзиде“, професионален дом на културата „Васил Мавриков“ — „Покана за разплата“ и късометражните „Открит лист“, „Синтетика на всякъде“, „Светът е жаден“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Напредък“ — „Големият удар“ и „С изрвуд през диния Запад“; професионален кино „Хараламби Стоянов“ — гара Горна Оряховица — „Обикновено момиче“ и „Гори ли Париж“.

СВИШОВ: „Алеко Константинов“ — „Среща в Женева“, „Академия“ — „Див мел“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Войната свърши“ и „Вълче око“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Икономическост“ и „Свобода или смърт“.

БЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „Пролет на Охрид“ и „Травната“.

ПОДСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Стоянов“ — „Готвачката“, „Прощест“ и „Хуарска балада“.

ТЕАТЪР

Драматичният театър „Константин Кисимов“ ще представи днес и утре „Двама в новия град“ във Велико Търново и утре в Добрица.

„Пилетото“, с „Двама в новия град“ театърът ще гостува във вторник в Бела, а в сряда в Плавковци. В четвъртък в Камерен театър 202 — „Накъде отиваш, момиче“, а в петък в Горна Оряховица — „Двама в новия град“.

КОНЦЕРТИ

От понеделник до неделя във Велико Търново и окръга ще гостува Държавният ансамбъл за народни песни и танци под ръководството на народния артист Филип Кутев, лауреат на Социалистическия труд и лауреат на Димитровска награда. В понеделник ансамбълът ще има концерт във Велико Търново, а в сряда — в Горна Оряховица, в четвъртък — в Елена, в петък — в Павликени и в събота — в Свишов.

Във вторник във Велико Търново — концерт на Еми Бехар, лауреат на международни конкурси. В програмата: Шуман, Шуберт, Шопен.

РЕЦИТАЛИ

Рецитал, посветен на четвъртвековния юбилей на свободата, на Евгения Коларова от Театъра на словото в София, на 11 март, вторник във Велико Търново и в сряда в ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец.

Рецитал „Райна Княгиня“ на Вела Иванова от Театъра на словото: във вторник в Свишов, в сряда в Павликени и в четвъртък във Велико Търново.

ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 8. III.
16.00 — Футболна среща за първенството на „А“ РФГ: „Левски-Спартак“ — „Дунав“; 18.20 — Новини; 18.30 — Четвъртата танкетка и кучето“ — четвърта серия; 19.30 — „Панорама“; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Лека нощ, децата; 20.30 — „Народната артистка Зорка Йорданова“ — филм; 21.00 — Игрален филм; 22.30 — Интервю: „Златният елен“ — фестивал на забавната музика в Брашов; Накрая — Новини.

НЕДЕЛЯ — 9. III.
9.10 — Повторение на 8-ми узор от курса по френски език; 10.30 — „Златното чудовище“ — повторение на V серия; 17.00 — Телевизионна осми мартенска тираж на Спорт тог 2; 17.30 — Новини; 17.40 — „БТ — селмичен преглед“; 18.00 — Народни песни и хора; 18.30 — Атлас; 19.00 — Интервю: „Ало, търсим таланти“ — предаване от Москва; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Игрален филм; 22.30 — Интервю: „Златният елен“ — фестивал на забавната музика в Брашов; Накрая — Новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 10. III.
17.10 — „Героичен път“ — лекция по история на БКП; 18.00 — Новини; 18.10 — „Фонд рационализация и технически усъвършенствувания“ — икономическа лекция; 18.30 — За Народната армия. Часов на родината“; 19.00 — Концерт на самодеятелни колективи от Пазарджишки окръг; Около 20.30 — По света и у нас; 20.50 — Спортен екран; 21.00 — Телевизионен театър: „Хляб наш насущен“ — пиеса от Н. Драгова и П. Стефанов; 22.10 — Музика; 22.20 — Новини.

В. „БОРБА“

стр. 4, бр. 29, 8. III. 1969 год.
Индекс 21301